De mutatkozott az ellenhatás az eszméket a realitás állítólagos jogcímén kiüldöző verizmusra a regényirodalomban is s épen ennek egyik nyilvánulása e körben a biedermeier-témákhoz fordulás. A nihilizmus komor vergődéseig eljutott rajzolatokból elég volt, érezték mindenfelé; halljunk újból dalt az ábrándos, áldozatos, még boldogtalanságaiban is boldog szerelemről! Nálunk is szegődött egy író, immár a kizárólagosságig menő határozottsággal, ez irány szolgálatába. Krudy Gyula ez, aki azonban ama korhangulatokkal való játékaihoz nem szerezte meg magának a kellő ismereteket, melyek híjjában aztán «kesergői» mind sekélyebbek, hazugabbak, semmitmondóbbak lettek, sőt megrontották egész az összefüggéstelenségig, eredetileg jól indult mesemondó képességét is, a szereplő alakok jellemképét pedig sablonokká gyalulták.